

ชื่อหนังสือ	ดาวพระศุกรี
ผู้แต่ง:	ศรีทอง ลดาวัลย์
สำนักพิมพ์:	ณ บ้านวรรณกรรม
จำนวนหน้า:	838 หน้า
ราคา:	440 บาท

ดาวพระศุกรี เป็นเด็กที่ นางวิภา วงศ์สะอาด มาคลอดทิ้งไว้ที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ทางโรงพยาบาลเลี้ยงดูดาวพระศุกรีจนอายุได้ 9 เดือน ก็มีคนมาขอไปเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม ชีวิตในบ้านพ่อเลี้ยงที่เกรงใจภรรยาและแม่เลี้ยงใจร้าย ในตอนแรกจนกระทั่ง 4 ขวบกว่า ดาวพระศุกรีมี พิภูล เป็นพี่เลี้ยงคอยปกป้องช่วยเหลือให้รอดจาก คุณนายมารศรี แม่เลี้ยงตีบ่อย ๆ

จนวันหนึ่งคุณนายไล่พิภูลออก ดาวพระศุกรีจึงต้องทนเลี้ยงน้องที่เกิดมาคล้ายเป็นลูกอิจฉาของคุณนายถึง 4 คน ซึ่งคุณนายรักดั่งแก้วตาตลอดเวลา ดาวพระศุกรีมีหน้าที่ทำงานบ้าน ทำกับข้าวดูแลทุกคนในบ้านอย่างดี ถ้าทำผิดแม้เพียงนิดเดียวก็จะถูกคุณนายทุบตีอย่างทารุณ คุณนายคุด่าและบอกความจริงว่าคุณนายและท่านนายพันไม่ใช่พ่อแม่ที่แท้จริง และบอกว่าแม่จริงชื่อ วิภา วงศ์สะอาด ดาวเสียใจมาก พ่อเลี้ยงปลอมว่า วันหนึ่งแม่จริงของดาวก็จะมารับ ดาวจึงทนรอคอยความหวัง

วันหนึ่งดาวไปตลาด พบเด็กชายขอทานซึ่งแกอดข้าวมา 2 วันจนแทบเป็นลม ดาวนึกสงสารจึงให้มาที่บ้าน หาข้าวให้กินด้วยใจบริสุทธิ์ และเล่าให้ฟังว่าชีวิตตัวเองเป็นอย่างไร แก่ รับฟังด้วยความสงสารและเห็นใจ แต่ช่วยอะไรไม่ได้ คนข้างบ้านคนหนึ่งเห็นดาวคุยกับแก ก็ไปฟ้องคุณนายว่าดาวริอ่านคบผู้ชาย คุณนายโกรธมาก ตบตีดาวอย่างหนักที่สุด หาว่าคบผู้ชาย เผลอหลุดปากบอกความจริงเรื่องแม่ของดาวที่ดาวไว้ที่โรงพยาบาลและไม่มีวันที่จะมารับกลับ ดาวจึงหมดความอดทนและสิ้นหวังในการรอคอย ดาวตัดสินใจหนีออกจากบ้านตั้งแต่นั้น (อายุ 11 ขวบ)

ขณะที่ ศศิประภา แม่ที่จริงของดาวพระศุกรี ซึ่งต่อมาแต่งงานใหม่กับ พลตรีพิริยยุทธ มีลูกชายใหม่ 1 คนชื่อ แดง ตลอดเวลาไม่มีใครรู้ความลับของศศิประภา นอกจาก นมแม่น คนเดียว ศศิประภาไม่เคยลืมลูกสาวที่ตัวเองตั้งชื่อให้ว่าดาวพระศุกรี ไม่เคยลืมเววตาของลูก และปานแดงรูปหัวใจหนีออกซ่ายของดาว ศศิประภาทุกข์ทรมานใจทุกครั้งที่เกิดถึงลูกคนแรก

ขณะที่แก่เดินขอทานอยู่นั้น บังเอิญได้พบกับ ภาคลย์ ภาคลย์สงสารให้เงินถึง 2 ครั้ง แต่ด้วยความซื่อ แก่เผลอเล่าเรื่องของดาวพระศุกรีให้ศศิประภาฟัง ศศิประภารู้ทันทีว่าดาวคือลูก ศศิประภาตามไปหาดาวที่บ้านคุณนายมารศรี จึงรู้ว่าดาวหนีออกจากบ้านไปแล้ว

ดาวเร่ร่อนขอทานอยู่กับ เกรียง และ อู๊ด เด็กขอทานข้างถนนอยู่ 2 - 3 ปี หลังจากขอทานดาวก็ริอ่านเป็นขโมยโดยมี นายชุม เด็กวัยรุ่นเป็นหัวหน้า ชีวิตของดาวต้องต่อสู้ดิ้นรนไป จนกระทั่งพบ กิ่งแก้ว โสภณิ์ ชันสูงคนหนึ่งบอกว่าดาวหน้าตาดี จึงชวนไปอยู่ด้วยกันที่บ้านซึ่งเป็นของ ฉวี แม่เฒ่าของตัวเอง บ้านของฉวีเป็นบ้านชั้นดี รับเฉพาะแขกที่มีสตางค์เท่านั้น

ขณะนั้นดาวอายุได้ประมาณ 14 ปี ต้องเติบโตในบ้านนั้น พบเห็นเรื่องราวของชีวิตผู้หญิงเหล่านั้น จนชิน กิ่งแก้วพยายามสอนหนังสือให้ดาว จนดาวมีความรู้เทียบได้เท่ากับมัธยม 6 สมัยนั้น พอดาวโตขึ้นอายุได้ 16 - 18 ปี ฉวีก็เริ่มให้ดาวออกทำงาน ดาวเคยรู้รสชาติของความจนความลำบากมาก่อนจึงไม่กล้าขี้เงิน แต่กลับหาวิธีเอาตัวรอดด้วยการมอมเหล้าแขกบ้าง หากคนมาแทนเมื่อดับไฟแล้วบ้าง สารพัด เพื่อรักษาพรหมจรรย์ไว้อย่างเหนียวแน่น ดาวใช้วิธีเหล่านี้เอาตัวรอดได้ตลอดมาจนได้ฉายาว่า แม่ดาวจอมกะล่อน

และเพราะวิธีสับตัวเองเอาคนอื่นมาแทนนี้เอง แยกคนหนึ่งเกิดติดโรคจึงเข้าใจว่าติดมาจากดาวเจ้าสำนักจึงให้พยาบาลมาตรวจโรคดาว บังเอิญพยาบาลคนนั้นคือ อรทัย พยาบาลที่เป็นคนทำคลอดดาวจำดาวได้เพราะปานแดงรูปหัวใจและชื่อดาว ดาวถามอรทัยจนใจอ่อนยอมเล่าเรื่องของดาวให้รับรู้ทั้งหมดเพื่อนๆ ของภักย์ 2-3 คน เคยโดนลูกไม้ของดาวมาแล้วก็ไปเล่าให้ภักย์ฟัง ภักย์สนใจจึงมาทดลองบ้าง ภักย์หลบเลี้ยงลูกไม้ของดาวทุกชนิด เช่น ไม้ค่อม ไม้คืบไฟ ไม้อมทอฟฟี่ แต่ดาวก็เล่นไม้ตายโดยใช้ยาสลบจนกระทั่งภักย์หมดสติทั้งคืนจนเช้า

พอภักย์รู้สึกตัวแทนที่จะโกรธ ภักย์เกิดสนใจดาวและขอชื่อจากเจ้าสำนักในราคา 1 แสนบาททันที แล้วรับตัวดาวไปอยู่ที่บ้าน ดาวจำต้องไปเพราะถึงอย่างไรก็ยังคิดว่าต้องอยู่บ้านนี้ตลอดไป ดาวตั้งใจว่าจะหาทางหาเงินมาใช้กับภักย์เพื่อแลกกับอิสรภาพให้จนได้ ภักย์พาดาวไปอยู่บ้าน เลี้ยงดูอย่างดีในฐานะกึ่งน้องกึ่งญาติ ภักย์ให้ดาวเรียนการบ้านการเรือนกับ นมเชื่อม และเรียนคณิตศาสตร์กับตัวเอง ให้ศศิประภาญาติของภักย์ซึ่งเป็นแม่แท้ ๆ ของดาวมาสอนภาษาอังกฤษ และ มหารัทศมิ สาวสังคมที่มาติดภักย์ช่วยสอนดนตรีให้ด้วย

ดาวต้องอดทนเรียนต่างๆ ที่ใจไม่ชอบสักอย่างดาวเริ่มหลงรักภักย์ ขณะเดียวกันก็รู้ว่าศศิประภาคือแม่ที่แท้จริงของตัวเอง ด้วยแรงน้อยใจที่แม่ไม่ยอมรับเป็นลูก ดาวทำฤทธิ์กับศศิประภาทุกอย่าง ศศิประภาก็ได้แต่เสียใจอยู่คนเดียวบอกใครไม่ได้ เมื่อใดที่ศศิประภาแสดงความรัก ความห่วงใย ดาวจะย้อนกลับอย่างเจ็บแสบเสมอ ทำให้ศศิประภายิ่งเข้าใจหนักขึ้น นอกจากดาวจะน้อยใจในตัวแม่บังเกิดเกล้าแล้ว ยังต้องต่อสู้กับมหารัทศมิทุกรูปแบบ เพราะมหารัทศมิกลัวว่าดาวจะมาแย่งภักย์ไปจากตน จึงหาทางกลั่นแกล้งใส่ความดาวตลอดเวลา ซึ่งภักย์เองก็เชื่อบ้างไม่เชื่อบ้าง แต่ก็ทำให้ดาวต้องเสียใจทุกครั้ง เหตุการณ์ผ่านไปภักย์เริ่มรักดาวและดาวเองก็รักภักย์มากเช่นกัน แต่ต่างคนก็สงวนท่าที

วันหนึ่งในงานราตรีสโมสร ดาวตั้งใจแต่งตัวค่อนข้างโป๊เพื่อประชดภักย์ ทำให้มีหนุ่มๆ 2 คนมาตามติดดาว คนหนึ่งคือ เสกสรรค์ เพื่อนของภักย์ และอีกคนหนึ่งคือ ผู้พิพากษาอรรถ ซึ่งติดใจดาวมากจนศศิประภาผู้กำความลับอย่างแน่นอยู่ตกใจแทบเป็นลม มหารัทศมิขัดขวางอรรถกับดาวจนเกิดเรื่อง ภักย์ต้องลากตัวดาวกลับทันที

ขณะที่ขับรถกลับบ้านอย่างหัวเสีย ภายแกล้งขับเร็ว ๆ ไปทางอื่นอยู่นานกว่าภายจะพาดาวกลับบ้าน ดาวก็เริ่มจับไข้แต่ไม่ยอมบอก รุ่งขึ้นดาวก็เป็นไข้ตัวร้อนไม่ได้สติเพื่อร้องหาแม่อย่างน่าสงสาร ภายเฝ้าดูแลดาวทุกอย่างจนเด็กเริ่มไข้ในบ้านเริ่มซุบซิบว่าภายรักดาว ระหว่างที่ดาวป่วย ท่านผู้พิพากษาอรรถส่งดอกไม้มาเยี่ยมดาวทุกวัน ภายหึงแต่ไม่ยอมรับ ได้แต่หาเรื่องทะเลาะกับดาวไม่เว้นแต่ละวัน ท่านผู้พิพากษาส่งสารดาวมาก ถึงกับให้เงินดาว 1 แสนบาทเป็นค่าไถ่ตัวและจะรับไปอยู่ด้วยกัน แต่พอดาวเอาเงินให้ภาย ภายโกรธมากประกอบกับเมียจึงลี้มตัว เข้าปล้ำดาวจนดาวต้องตกเป็นของภาย รุ่งเช้าภายเสียใจในการกระทำของตัวเองมาก แต่ก็คิดไม่ตกว่าจะทำอะไรดี เพราะถ้าแต่งงานกับดาวก็เป็นปัญหาหลายอย่าง หนึ่งดาวยังไม่บรรลุนิติภาวะ คุณนายมารศรีซึ่งเป็นแม่ตามกฎหมายคงไม่ยอม สองภายเองก็ไม่แน่ใจว่า ดาวจะปรับตัวเป็นภรรยาได้สมกับฐานะหรือยัง และสามมาหยาธรมีก็คอยหาเรื่องวุ่น ๆ จนได้

ระหว่างที่ภายลังเลจะทำอย่างไรดี ดาวซึ่งสูญเสียทุกอย่างในชีวิต ผิดหวังทั้งแม่ตัวเอง แม่เลี้ยง แล้วยังคนรักซึ่งยังคงคบหาหยาธรมีอยู่ ดาวท้อแท้มาก มีแต่ผู้พิพากษาอรรถเท่านั้นที่คอยช่วยเหลือให้กำลังใจ ดาวจนดาวใจอ่อนยอมตกลงจะแต่งงานกับอรรถ ศศิประภาหมดความอดทนจึงต้องยอมบอกความจริงว่า ที่แพ้อรรถคือพ่อแท้ ๆ ของดาวนั่นเอง ท้ายที่สุดดาวคิดสรุปเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นว่าเป็นความผิดของตนเอง เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีตนซักคน มาหยาธรมีก็คงได้แต่งงานกับภาย ศศิประภาจะได้คืนดีกับท่านนายพลฯ เพราะตอนที่นายพลฯ ฟิรุทธ สามีของศศิประภารู้ว่าศศิประภา มีลูกมาก่อนก็โกรธถึงกับขอแยกทาง ดาวจึงตัดสินใจหนีทุก ๆ คนไป

ภายขับรถตามดาวจนประสบอุบัติเหตุ แต่ไม่เป็นอะไรมากนักต้องพักรักษาตัวระยะหนึ่ง ดาวหนีมาอยู่ที่ราชบุรีซึ่งดาวแอบซื้อที่ดินเอาไว้ไม่บอกใครแต่เพราะที่ดินข้าง ๆ กับของดาวเป็นของพิกุลพี่เลี้ยงคนแรกของดาว พิกุลจึงเป็นคนนำข่าวไปบอกกับทุก ๆ คน ภายรีบตามมาหาดาวทันที ทิ้งให้มาหยาธรมีกับอรรถทำความรู้จักให้ดีขึ้น เพราะทั้งสองมีท่าทางพอใจซึ่งกันและกันอยู่แล้ว ภายตามมาพบดาว งอนง้อขอคืนดี จนดาวใจอ่อน เรื่องราวทั้งหลายจึงจบลงด้วยความสุข

ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย...

ความลับไม่มีในโลก...

สองคำกล่าวนี้ดูเหมือนจะเป็นบทสรุปที่ดีที่สุดสำหรับนิยายเรื่องนี้ การปรากฏ การพลัดพราก การปิดบังความจริง สุดท้ายแล้วความจริงทุกอย่างก็ต้องเปิดเผยออกมาอยู่ดี ไม่ว่าจะมีความลับถูกเปิดเผยหรือคนที่กุมความลับทนทุกข์ในการเก็บความลับต่อไปไม่ไหวแล้ว

ใครที่ทำอะไรไว้ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือสิ่งที่ไม่ดี...สักวันสิ่งนั้นย่อมคืนสนองผู้ที่กระทำนั้นในที่สุด.